

5) państwowej jednostce organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

2. Minister Obrony Narodowej może ustalić również inne podległe mu zakłady pracy niż wymienione w ust. 1 pkt 3, w których na zasadach rozporządzenia stosuje się podwyższony wymiar czasu pracy.

§ 8. Przepisy § 1—7 obowiązują do dnia 31 grudnia 1990 r.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

85

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 7 lutego 1986 r.

w sprawie wysokości kar pieniężnych za zwłokę w uiszczaniu opłat taryfowych za usługi telekomunikacyjne o charakterze powszechnym.

Na podstawie art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W razie nieuiszczenia opłat taryfowych określonych w rachunku za usługi telekomunikacyjne w terminie do ostatniego dnia miesiąca, w którym rachunek został abonentowi doręczony, pobiera się kary pieniężne za zwłokę w następującej wysokości:

Lp.	Kwota rachunku	Kara pieniężna za zwłokę
1	do 200 zł	20 zł
2	ponad 200 zł do 1 000 zł	50 zł
3	ponad 1 000 zł do 2 500 zł	100 zł
4	ponad 2 500 zł do 5 000 zł	250 zł
5	ponad 5 000 zł do 7 500 zł	500 zł
6	ponad 7 500 zł do 10 000 zł	700 zł
7	ponad 10 000 zł	850 zł

2. Zwłoka w uiszczeniu opłaty taryfowej trwająca dłużej niż miesiąc, niezależnie od kary określonej w ust. 1, powoduje ponadto skutki określone w ordynacji telekomunikacyjnej.

§ 2. Kary pieniężnej za zwłokę nie pobiera się, jeżeli ostatni dzień miesiąca, w którym abonentowi został rachunek doręczony, jest dniem ustawowo wolnym od pracy, a zapłaty dokonano w pierwszym dniu powszednim następnego miesiąca.

§ 3. Traci moc poz. 26 w tabeli 4, w rozdziale 1 w części I załącznika nr 1 do zarządzenia nr 76 Ministra Łączności z dnia 8 października 1984 r. w sprawie krajowej taryfy telekomunikacyjnej (Dziennik Łączności Nr 14, poz. 90).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: W. Majewski

36

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 20 lutego 1986 r.

w sprawie szczegółowych zasad wydawania zezwoleń na posiadanie i używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych innych niż odbiorniki powszechnego odbioru.

Na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Posiadanie i używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych innych niż odbiorniki powszechnego odbioru wymaga zezwolenia.

2. Odbiornikiem radiofonicznym i telewizyjnym innym niż odbiornik powszechnego odbioru, zwanym dalej „odbiornikiem”, jest:

1) odbiornik umożliwiający odbiór sygnałów radiofonicznych lub telewizyjnych o częstotliwościach powyżej 30 MHz (o długościach fal poniżej 10 m) w zakre-

sach i kanałach częstotliwościowych innych niż wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia,

2) do czasu uruchomienia emisji krajowych programów w systemie radiodyfuzji satelitarnej dla powszechnego odbioru — odbiornik (wraz z anteną) służący do odbioru satelitarnego.

§ 2. 1. Obowiązek uzyskania zezwolenia na posiadanie i używanie odbiornika należy do posiadacza.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o posiadaczu, rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną, instytucję oraz organizację.

§ 3. Zezwolenie na posiadanie i używanie odbiornika wydają, na wniosek posiadacza, właściwe terenowo, według miejsca zamieszkania (siedziby) posiadacza, okręgowe inspektoraty Państwowej Inspekcji Radiowej (PIR).

§ 4. 1. Warunkiem wydania zezwolenia na posiadanie i używanie odbiornika jest:

- 1) uzasadnienie potrzeby użytkowania przez posiadacza odbiornika,
- 2) ukończone 18 lat — w przypadku osób fizycznych,
- 3) pozytywna opinia właściwego wojewódzkiego organu podległego Ministrowi Spraw Wewnętrznych, który przy jej wydawaniu kieruje się względami bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego.

2. Zezwolenie może być wydane na czas określony lub nie określony.

3. Zmiana warunków określonych w zezwoleniu wymaga zgłoszenia przez posiadacza i wyrażenia na nią zgody przez właściwy terenowo inspektorat PIR.

4. Zezwolenie może być zawieszony na czas określony lub cofnięty, jeżeli naruszone zostały warunki

określone w § 6 lub uzasadnione to jest względami bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego.

§ 5. Od decyzji okręgowego inspektoratu PIR przysługuje prawo odwołania do Głównego Inspektoratu PIR za pośrednictwem okręgowego inspektoratu PIR w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

§ 6. Warunkami posiadania i używania odbiornika są:

- 1) posiadanie zezwolenia,
- 2) użytkowanie odbiornika w miejscu określonym w zezwoleniu,
- 3) użytkowanie odbiornika przez posiadacza zezwolenia,
- 4) właściwe zabezpieczenie odbiornika przed użytkowaniem przez osoby trzecie.

§ 7. Zezwolenia wydane na podstawie dotychczasowych przepisów tracą moc z upływem czterech miesięcy od daty wejścia w życie rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1986 r.

Minister Łączności: *W. Majewski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Łączności z dnia 20 lutego 1986 r. (poz. 36)

WYKAZ ZAKRESÓW I KANAŁÓW CZĘSTOTLIWOŚCIOWYCH DLA CZĘSTOTLIWOŚCI POWYŻEJ 30 MHz STOSOWANYCH I PRZEWIDYWANYCH DO STOSOWANIA W KRAJU DLA POWSZECHNEGO ODBIORU RADIOFONII I TELEWIZJI

Zakresy i kanały częstotliwościowe (MHz)	Przeznaczenie
66,0—74 87,5—100 100—108	radiofonia UKF FM
48,5—66 kanały 1—2 76—100 kanały 3—5 174—230 kanały 6—12 470—790 kanały 21—60	telewizja

37

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 15 stycznia 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie dokonywania potrąceń z emerytur i rent osobom przebywającym w domach pomocy społecznej, w zakładach lecznictwa stacjonarnego oraz w zakładach szkolenia inwalidów.

Na podstawie art. 110 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 i z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270) oraz art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 marca 1983 r. w sprawie dokonywania potrąceń z emerytur i rent osobom przebywającym w domach pomocy społecznej, w zakładach lecz-

nictwa stacjonarnego oraz w zakładach szkolenia inwalidów (Dz. U. Nr 15, poz. 76 i z 1984 r. Nr 14, poz. 66 oraz z 1985 r. Nr 12, poz. 53) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pozostałą po potrąceniu część emerytury lub renty, nie mniej jednak niż 4000 zł miesięcznie, wypłaca się emerytowi lub renciście albo wskazanej przez niego osobie”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1986 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *S. Gębala*